

**Παρέμβαση του Παρασκευά ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ
Συνέλευση για το 'Μέλλον της Ευρώπης'
(15-16 Μαρτίου 2002)**

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι

Η Ε.Ε., στα 45 χρόνια της ιστορίας της, έχει κατακτήσει πολλούς στόχους και έχει εκπληρώσει μεγάλο έργο. Ο απολογισμός της δράσης της είναι θετικός. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι τα καθημερινά προβλήματα του Ευρωπαίου πολίτη έχουν λυθεί και ότι η Ένωση παίζει το ρόλο που της αντιστοιχεί, το ρόλο που της ανήκει, στη διεθνή σκηνή. Οι πολίτες συνειδητοποιούν αυτό το έλλειμμα και αυτή την απουσία και προβάλλουν όλο και περισσότερο το αίτημα για 'περισσότερη Ευρώπη'.

Περισσότερη Ευρώπη σε ποιους τομείς;

Θεωρώ ότι οι αρμοδιότητες της Ένωσης πρέπει να διευρυνθούν στους τομείς που, τόσο το περιεχόμενό τους, όσο και οι επιπτώσεις τους ξεπερνούν το κράτος και ανταποκρίνονται στα αιτήματα της κοινωνίας. Οι τομείς αυτοί είναι **η εξωτερική πολιτική και πολιτική άμυνας, η πολιτική φορολογίας, η απασχόληση, το περιβάλλον, η αστυνομική και ποινική συνεργασία, πολιτικές για τις οποίες η υπερεθνική δράση θα φέρει καλύτερα αποτελέσματα.**

Από το άλλο μέρος, πολιτικές που είναι σχετικές με τις τοπικές ιδιαιτερότητες των Κ-Μ όπως οι τομείς της παιδείας και του πολιτισμού είναι καλύτερο να ασκούνται σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο.

Σε κάθε περίπτωση όμως, οι αρχές **της επικουρικότητας, της αλληλεγγύης, της αναλογικότητας και της ευελιξίας**, είναι αυτές που, με γνώμονα την αποτελεσματικότερη εφαρμογή, θα ορίζουν την ανάθεση μιας αρμοδιότητας στο κρατικό ή το κοινοτικό επίπεδο.

Θεωρώ λάθος να καταγράφεται ρητά στις Συνθήκες, ή σε μια Συνταγματική Συνθήκη, κατάλογος αρμοδιοτήτων που δεν ανατίθενται στην Ένωση και ανήκουν αποκλειστικά στην αρμοδιότητα των Κ-Μ. Η έννοια του ανήκουν στο κράτος μπορεί να οδηγήσει σε ένα άκαμπτο σύστημα κατανομής των εξουσιών και στο πάγωμα της εξέλιξης της ενοποιητικής διαδικασίας. Η Ένωση πρέπει να διατηρεί τον ευέλικτο και δυναμικό χαρακτήρα της εξέλιξής της.

Η Συνέλευση κ. Πρόεδρε οφείλει να αποφασίσει με βάση τα συμφέροντα των πολιτών για τα εξής:

- 1- Η Ένωση πρέπει να παραμείνει ένα **σύστημα συνοχής και αλληλεγγύης** με την ανάπτυξη κατάλληλων αναδιανεμητικών και κοινωνικών πολιτικών και την ενδυνάμωση του κοινοτικού προϋπολογισμού. Κανένας θεσμικός σχεδιασμός δεν μπορεί να πετύχει στην Ένωση όταν υπάρχει άνιση ανάπτυξη.
- 2- Η ένωση πρέπει να μετεξελιχθεί σε ένα **σύστημα Δημοκρατίας**, με διαφάνεια στη λήψη των αποφάσεων και απλοποίηση των Συνθηκών. Η σύνταξη μιας Συνταγματικής Συνθήκης θα συμβάλει στην ενίσχυση της πολιτικής νομιμοποίησης και τον εκδημοκρατισμό της Ένωσης. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να εξεταστεί η εκλογή του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η επέκταση της ειδικής πλειοψηφίας και της συναπόφασης καθώς και η περαιτέρω ενίσχυση του ρόλου του P.E.
- 3- Η ανάπτυξη της Ένωσης σε ένα συλλογικό **σύστημα ασφάλειας** και αλληλεγγύης μέσω της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας. Το θέμα αυτό είναι αναγκαίο, δεδομένης της αστάθειας που παρατηρείται στον περίγυρο της Ένωσης. Οι συνθήκες της αβεβαιότητας στο εξωτερικό της Ένωσης είναι ορατές και αισθητές στον ευρωπαϊκό πολίτη. Η ένωση πρέπει να είναι σε θέση να εγγυάται την ασφάλεια των κρατών της και να παίζει ενεργό ρόλο στη διαχείριση των κρίσεων.
- 4- Η ευημερία των πολιτών μέσα από το **συντονισμό της μακροοικονομικής πολιτικής** στα πλαίσια της ONE. Επί πλέον δε, ο στόχος της πλήρους απασχόλησης που υιοθετήθηκε στη Λισσαβόνα θα πρέπει να ενσωματωθεί στο κείμενο της νέας Συνθήκης.

Τέλος, θεωρώ ότι πρέπει να διατηρηθεί το ευέλικτο σύστημα της Ένωσης και συνεπώς δε χρειάζονται ρυθμίσεις που να καθορίζουν με οριστικό τρόπο τις αρμοδιότητες και τις εξουσίες της Ένωσης.

15 Απριλίου 2002